

Czesław Strzyżewski

Dzierżęcín, pow. Sławno. Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 6, 143-144

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wskazuje na produkcyjny charakter paleniska. Wszystkie obiekty były zagłębione w calcu.

Wykop II.

Nie stwierdzono w nim warstwy kulturowej ani żadnych obiektów.

Wykop III.

Założono go we wschodniej części wzniesienia, niezniszczonej przez wkopy. Rów kontrolny miał wymiary 10x1,5 m. Stwierdzono w nim warstwę kulturową z okresu rzymskiego i dwa obiekty: budynek nr 2 /odłamany częściowo/ oraz palenisko kamienne nr 6, założone na powierzchni gruntu. Są one prawdopodobnie współczesne zespołom odkrytym w wykopie I, i orientacyjnie można je datować na II-III wiek.

Badania tegoroczne wykazały :

1. istnienie intensywnego osadnictwa z okresu rzymskiego. Obejmuje ono rozległy obszar wzgórza w wyższych i niższych partiach. Zachowała się zarówno warstwa kulturowa jak i obiekty mieszkalne, gospodarcze i produkcyjne. Osadnictwo to jest prawdopodobnie współczesne osadzie, znajdującej się na sąsiednim wzgórzu / stanowisko 2/.

2. w okresie wczesnośredniowiecznym, między XI-XII wiekiem znajdowała się tu nieduża osada o rozproszonej zabudowie/ brak warstwy kulturowej/. Zajmowała ona wyższe partie wzniesienia, w części północnej i zachodniej. Teren w tym miejscu w znacznym stopniu uległ już zniszczeniu, a częściowo porośnięty jest młodym lasem.

3. osadnictwo było kontynuowane także w późnym średniowieczu. W XIV wieku istniały tu obiekty gospodarcze/ palenisko nr 2/. Są to jednak pojedyncze zespoły usytuowane na skraju osady, która w tym czasie przeniosła się na prawy brzeg rzeki.

DZIERŻĘCIN, pow. Ślawniowski
Stanowisko 3

Katedra Archeologii
Uniwersytetu Adama Mickiewicza
w Poznaniu

Badania prowadził mgr Czesław Strzyżewski.
Finansował WKZ w Koszalinie. Pierwszy sezon badań. Osada z wczesnego okresu epoki żelaza i okresu rzymskiego.

Badania o charakterze rozpoznawczo-ratowniczym na terenie czynnej plażki skoncentrowano w okolicach wykopów z 1940 r., na terenie cmentarzyka

szkieletowego z IV-V w.n.e. oraz w części południowej plańnicy, gdzie występuje materiał z różnych epok.

Osady i cmentarzysko były założone na wzniesieniu, znajdującym się pośrodku szerokiej doliny, którą obecnie płynie strumień Swidnik. Większa część wzgórza uległa likwidacji w wyniku wieloletniego wybierania piasku i żwiru. W 2 wykopach założonych w okolicy cmentarzyska nie uchwycono śladów grobów, odkryto natomiast resztki 2 jam i 2 palenisk osady kultury wschodniopomorskiej z licznymi fragmentami ceramiki. W 5 wykopach i 14 sondażach zlokalizowanych w południowej części stanowiska odkryto, względnie zabezpieczono przed zupełnym zniszczeniem 7 jam, 1 półziemiankę, 17 palenisk, 1 piec, fragment chaty o konstrukcji słupowej, skupiska żużli i polepy z ceramiką, związanych ze zniszczonymi obiektami.

Ceramika neolityczna wystąpiła w części południowo-zachodniej plańnicy, lecz nie zdołano odkryć obiektów z tego okresu. Znajdują się wśród nich fragmenty jednego cienkościennego naczynia zdobionego pionowymi odciskami sznura dwudzielnego, ustawionymi w grupach.

W części południowej stanowiska występują jeszcze obiekty kultury wschodniopomorskiej, zawierające fragmenty naczyń baniastych, płaskich talerzy, brzegi naczyń z karbowaną krawędzią oraz fragmenty dużych zasobnic. Przeważają jednak obiekty z okresu późnolateńskiego i wczesnorzymskiego, których brak w części północnej wzgórza, a wśród nich zniszczony częściowo piec, jama z częścią obiektu związanego z wytopem żelaza, półziemianka, kilka innych jam oraz palenisk. Licznie wystąpiła w nich ceramika grubościenna, głównie baniaste i jajowate naczynia z uchami oraz zgrubiałymi brzegami, fragmenty cienkościennych pucharzków i naczyń wazowatych barwy czernionej, z facetowanymi lub zgrubiałymi krawędziami, często zdobionych motywami geometrycznymi, pionowymi i poziomymi żłobkami. Znalezione też fragmenty naczyń z okresu późnorzymskiego, między innymi czernionej czarki oraz naczynia zdobionego ornamentem stempelkowym, jak również ceramikę wczesnośredniowieczną.

GARBINA, pow. Braniewo.

patrz neolit

GNIECHOWICE, pow. Wrocław
Stanowisko 2

patrz neolit